

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănitare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Înjurături unguresci fără de sfârșit.

Este greu a fi om în statul Ungariei, unde un număr de „patrioți” au luat în arândă „fericirea” popoarelor mai întăiu din Ungaria, apoi din monarhia austro-ungară și pe urmă din toată lumea.

Este greu a fi om față cu îngâmfarea acelor ce se cred chemați a „ferici” lumea întreagă, după o receptă opusă minței sănătoase omenești și mai rău de cât cea, după care autocrații și chivernisesc supușii.

Toate popoarele din Ungaria așteptau libertatea și egalitatea. Și acum se trezesc cu substituirea supremației în locul libertății și cu maghiarisarea în locul egalității. Și ca să fie lucrul cu vîrf, coroana așezată deasupra celor două colonne „politice” (supremația și maghiarisarea) sînt injurăturile cotidiane în presa oficioasă și neoficioasă ungurescă.

De cincisprezece ani urmărim cursul riurilor de negreală în presa ungurescă și încă n'am dat preste vre-o enunțaiune din partea arendașilor politici, din care să se vadă bunăvoință către majoritatea compatrioților, adevăraților purtători de sarcinele și tot odată adevăraților lipsiți de binefacerile statului.

Din contră ori ce mișcare, ori ce nisuință legală și patriotică în sensul libertății întemeiate pe egalitate este timbrată de presa ungurescă de vătămarea întregității statului și de câte toate le produce fantasia lor prea inferbântată.

Nu s'a uscat bine cerneala de pe ȋiarele unguresci, cari se desfătau în injurături asupra noastră pentru protestele legale în contra unui proiect de lege, prin care ne temeam, că ni se periclită instrucțiunea secundară, și a și sosit a doua edițiune. Noi am tăcut și am răbdat, ca cetățeni ai statului egali pe hârtie înainte legii și când ne am apărut ne am apărut cu cuviință, cu toate că noi am fost provocați și încă într'o formă, încât între alte impregiurări procurorul de stat pută se intenteze proces contra întregii prese unguresci pentru calomniare. Ca recompensă pentru purtarea noastră și cuviințioasă și legală s'a intentat proces criminal contra conducătorilor meetingurilor populare, garantate prin legile patriei.

Seria de injurături însă nu mai înceată. Pentru toastul lui Grădișteanu earăși se descarcă asupra noastră și încă cu inverșunare și mai mare. Vine

la ordinea ȋilei afacerea Brialmont, și ear noi sîntem cei impricinați.

Nu este fără interes a erua, cari sînt cauzele, pentru cari nu încap de noi unguirii, sau mai corect vorbind ȋiarisții așa numiți unguiri.

În fie-care om, fie el în ori și ce stare socială va fi, se ridică din când în când vocea conștiinței, vocea lui Dumnezeu. Și unguirii, oameni fiind și ei, încă sînt supuși acestui proces psihologic.

Sîntem neîndreptățiți pe toate terenele vieții noastre publice. Neîndreptățirile ne vin dela cei cu puterea în mână, cari stau sub presiunea celor ce manuează condeele pe hârtia, care are să pregătească opiniunea publică, îndopându-o cu șovinism dela unguiri, căci în mână lor este puterea.

Omul pęcătos trăese tot cu frica în spate. În unele momente se vede că și revoacă în memorie toate neîndreptățirile, câte ni le fac, și se turbură în sufletul lor. În loc de a se căi, merg tot mai departe în împetrirea lor.

Temându-se de resplată, vreau să ne desbrace de conștiința noastră națională. Terorismul în această privință a devenit proverbial. De aici toate machinațiunile lor contra noastră.

O nouă dovadă ne dă în privința aceasta obiectul cel nou din ȋiarele unguresci. Furia lor e mai mare ca totdeauna.

Și pentru ce oare? Ce a putut sdruncina temeliile inimilor „patrioților” în așa măsură, că toate ȋiarele lor, desbrăcându-se de toată bunăcuviința chiar, apelează la forță?

ȋiarul românesc din Timișoara în unul din numerii săi și-a adus aminte de anul 1784. Preste un an se vor împlini o sută de ani, de când se scria 1784.

Anul 1784 este „Memento” pentru noi Români de aici. În anul 1784 s'au deșteptat în Români simțul de libertate. În anul 1784 am făcut prima încercare de a scutura lanțurile sclăviei. În anul 1784 am cântat în inimile noastre, ceea ce după 64 de ani a cântat cu vorbe nemuritorului nostru poet:

„Murim mai bine'n luptă
Cu glorie deplină,
Decât să fim sclavi earăși
În vechiul nostr' pămënt,”

În anul 1784 au suferit eroii naționali crâncenul martiriu. Anul 1784, a produs primii martiri, pre cari i-a eternizat istoria. Da, pe cari i-a eternizat istoria, căci mii de mii de martiri am avut noi începënd dela anul 1437, trecënd preste 1514, preste 1784 până la anul mântuirii.

— Da, da! replică Cristian; dacă este omul isteț, precum îl descrie istoria dtale, el n'a voit să comită un omor fără folos. El s'a mulțămit a ucide pe beata femeia cu frica sau cu mahnirea. Dară mai este o versiune, domnule Goeffe, versiunea mea!...

— S'a aud!

Poate că ea n'a murit.

— Nu este cu puțință!... Și totuși... nu se scie unde s'a depus cadavrul.

A! veți!

— Preotul n'a voit să o înmormenteze în cimiteriul parochiei. Aici nu este cimiter catolic, și mi se pare, că va fi îngropat noaptea în grădina lui Stenson... sau alt undeva.

— Cum! Stenson nu și-a spus?

— Stenson nu suferă întrebări de felul acesta. Amintirea baronesei îi este totodată scumpă și teribilă. El o a iubit sincer și o a servit cu zel; dară ori care ar fi fost credința religioasă a acestei doamne, el nu s'e lămuresce în privința aceasta, și dacă îi vorbesc de așa ceva, îl inspăimântezi și totodată îl mahnesci adânc.

— Prea bine; dară ce ȋice el de baron?

— Nimic.

— Poate că ȋice prin aceasta mult...

— Se poate în adevăr; dară tăcerea aceasta nu constituie o acușă de omor.

— Apoi se nu mai vorbim, de aceasta, dacă ești convins, domnule Goeffe. Ce ne pasă nouă de

„Luminătorul” revoacă în memorie aniversarea de 100 de ani a acestui an memorabil. Aceasta ajunge spre a scoate presa ungară din sărite. Toate ȋiarele fără excepție s'au ocupat cu „Luminătorul.” În indignația lor poartă un limbăgiu neîndatinat în Europa.

Paține modele:

„Am spus nu odată, că grandomania aventuriosă a României s'a lipit și de valachii, cari joacă pe ursul (medvetánczoltató) din patria noastră. . . .

„Un ȋiaru din Timișoara, atât e de depravat, încât vrea să aranjeze sərbători pentru Horea.”

El (Horea) nu este erou.

ci un bandit de rënd în opinci, care a ucis.

Arma lui a fost tăciunele... caracterul crudelitatea de hienă, sferșitul ca la toți bandiții (rabloggylkós), roata.

Dacă acesta e erou, atunci Rozsa Sándor de o sută de ori e mai mare și tot așa putem face sərbători pentru Hatos Sándor, care a murit în furci. (Hatos Sándor a fost cătană desertată și a ucis 2 oameni. N. Red.)

Pe urmă amenință pe redactor cu temnița din Vác.

Se mai vedem încă unul:

„Se disgustă omul cetind acest articlu, se disgustă și se turbură.

„Îndrănesc a glorifica amintirea acestui bandit. În adevăr toleranța maghiarului este cea a lui Christos!

„Personalul ȋiarisților români constă din studenți eliminați și din dascăli amovați din post (Wie der Schelm so...)

„Subminează și pușina minte ce mai are valachul.”

Credem că ajung aceste modele. Te prinde desgust când le cetesci, și te miri cum poate degenera o ȋiaristică într'atâta.

Între oameni cu creșcere e obiceiul, că se respectează între sine și mai cu seamă respectează istoria. Dovadă francezii, italienii, austriacii, germanii cu un cuvânt toate popoarele din Europa. Numai unguirii fac excepțiune. Creșcuți în exclusivismul lor nu mai sciu ce se întemplă în lumea cultă și fac aberațiunile cele mai dejositoare.

Noi am aruncat preste cele trecute vëlul uitărei. Am cređut, că cele trecute aparțin istoriei nepărtinitoare. Eram aplecați a crede, că ni se va respecta simțul național, demnitatea noastră, cel puțin față cu cei morți.

Însă eară ne-am înșelat.

toate aceste. Ce a trecut, a trecut. Totuși, dta ai ȋis, că aparițiunea nălucei de aȋi noapte a escat în dta bănuiei particulare...

— Ce vrei! Spiritul nepotrivit de investigațiune, este o boală a profesiunei mele, de care m'am ferit tot-dea-una cât am putut. Noi avem destul de lucru, dacă cercăm a găsi adevărul în cauzele încurcate ce ni sau încredințat și n'avem nevoe a ne sparge capul pentru a străbate în acele, care nu ne privesc. Crierii mei lucrează evident fără voia mea, din cauză, că sînt de vr'o câteva ȋile neocupat și pentru-că am scormonit în întunecimile trecutului și a uitatei figuri a acestei baroneze Hilda...

— Cu atâta mai mult, ȋise Cristian, ce ai vęđut dta, poate, că n'a fost un vis, ci simplu vre-o persoană reală, a cărei costum seamănă cu acela din acest vechiu portret.

— Bucuros a'și crede; dară oamenii, cari trec prin ziduri nu sînt alții, decât locuitorii grețoși ai țerei ideilor negre.

— Stăi, domnule Goeffe, dta nu mi-ai spus încatr'o a dispărut fantomul, care nu l'ai vęđut întrând.

— Spre a și-o spune ar trebui să o sciu. Mi s'a părut, că tot dintr'o parte a venit și a dispărut.

— Pe scară?

— Mai curënd ceva mai jos.

— Dar așa prin ușa secretă?

— Este acı o ușă secretă?

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesco de E. B.)

(Urmare).

VIII.

Cristian ascultase cu atențiune discursul avocatului.

— Sînt multe lucruri încă nelămurite, ȋise el după câteva momente de cugetare. Eu deplâng pe sêrmăna baronesă Hilda, și din toate persoanele acestei drame, ea m'e interesează mai mult. Cine scie dacă, precum pretind unii, ea n'a murit de foame în odaia aceasta groaznică?

— O! asta nu se poate! exclamă dl. Goeffe. Am audit asta de atâta ori, încât mi-am chinuie spiritul, ca să lămuresc punctul acesta; dară Stenson, care de bună samă nu o ar fi îngăduit, mi-a dat parola sa de onoare, că el n'a încetat de a servi și de a îngriji pe baroneasa și că el a asistat la ultimele sale momente. Ea a murit de oftică, în adevăr; însă stomachul ei a refuzat nutrimentul și baronul n'a cruțat nimic spre a mulțămi toate dorințele ei.

Întreagă istoria ungarilor conține un șir de revoluțiuni. Deja sub primul rege Stefan se ivesc revoluțiunile religioase, cari sînt înecate în sânge. Sub următorii lui se continuă și încă pela 1117 înfloresc. Conducătorii lor toți primesc moarte de martiriu.

Trecem prin istoria lor și amintim numai „per summos apices“ pe revoluționarii lor.

Sub Carol Robert Csák Máté din Trencsin, sub Maria și Carol al II. Laczfi, Pulisna, Horvathy, Garay, Tvarko, Forgách. Sub Sigismund Kont și cei 30 consoți ai lui. Sub Leopold Wesselenyi, Zrinyi, Rákoczy, Frangepan, Nádasdy, ca se retac întreagă epoca principilor ardeleni. Ce vom dice despre tribunalul din Eperjes al lui Karaffa! Ce vom dice despre *kuruczii și lobonzi*, ce despre Martinovics, Latzkovici, Hajnóczy, Szentmarjai, Szirmay, ce despre anul 1848, 1852, 1853 și 1855. etc. etc. etc.

Nu ne-am turburat în inimile noastre când și-au revocat în memorie ungarii amintirea acestora. Nu ne-am indignat când au făcut din ei martiri naționali. Nu am strigat când le-au ridicat monumente, nu. Nu le-am șis bandiți, nu rablógyilkos, căci au murit pentru ideile lor.

Au ridicat pentru toți revoluționarii monumente. La Ocna Sibiului, la Maros-Vásárhely și în toate părțile, și noi nu ne-am turburat în sufletele noastre. Ba ce e mai mult: pentru monumentul celor dela Arad furăm provocați să contribuim și noi. Totuși nu ne-am turburat. Căci șcim, că un popor care stimează memoria bărbatilor săi deveniți jertfă convingerilor timpului lor, merită laudă.

Cum stăm însă cu ungarii? Întreagă istoria lor nu cuprinde un singur cuvânt despre români. Bărbații de preste munți cu rol politic, aici sînt prezentați ca bandiți. Așa: Mihaiu viteazul.

Ce scriu despre mișcarea lui Horia, Cloșca și Crișan dela 1784 am vădut din cele arătate. Glorificatul lor istoriograf Horváth Mihály, vorbind însă despre revoluțiunea lui Horia dice: „Mișcarea aceasta n'a avut nici o altă consecuență rea; din contră ea a dat privilegiu ca Iosif II să îmbunătățească soarta iobagilor în toată țeara, să le ușureze sarcinile, să le dea concesiune, că dacă vreau, se poată emigra liber în orașe, sau să se așeze pe domeniul altuia. (Horváth Mihály. A magyarok története. Kilenczedik kiadás. Budapest, pag. 148.)

Fie-care om cu mintea și inima la loc va ști trage consecuențele dintre diferența ce există între diarele unguresci și istoria lor de Horváth.

În adins am ilustrat cazul cu istoria lor, ca se nu ni se poată imputa parțialitate.

Așa fac ungarii. Apoi când ne aducem noi aminte de trecutul nostru, ei se turbură în inimile lor, injură ca surugii și apelează la procurorul de stat.

Ni se mai impută, că simpatizăm cu frații noștri de un sânge, de preste munți. Cumcă simpatizăm cu frații de preste munți e faptă. Este în natura lucrului ca se simpatizăm cu frații de un sânge. Prin aceasta însă cu nimica nu vătămăm pre nime. Chiar și când n'am fi de un sânge, chiar când n'am fi frați, chiar de n'am forma cu toții o națiune, nu în sens politic, pentru simpatiile noastre nu ni s'ar pute imputa nimica. Cu totul altfel stă lucrul și în privința aceasta cu ungarii. România este stat liber și întreține legături bune cu monarhia noastră. Ne aducem însă aminte de ungarii,

când cu războiul oriental. Rusia o vecină a noastră, împărăție tare și mare, apoi România, erau în război cu Turcia. Și deodată le trăsese ungarilor prin cap, că ei sînt înrudiți cu Turcii. Poate în sensul, în care a șis Br. Sennyey, că la noi în Ungaria toate merg după calapod asiatic, poate, noi nu cercetăm mai de aproape. Destul, că compatrioții ungaruri au început a manifesta simpatii față cu turcii. Aproape toate orașele au înscenat meetinguri, cu rezoluțiuni, care de care mai cornurate, apoi diaristica întreagă din simpatii către turci erumpea în injurături asupra Rușilor. Și Rusia era o putere amică Austro-Ungariei. Au mai arangiat deputațiunea de Softea pre la Constantinopole. Toate acestea ei le au făcut; și încă mai au îndrăneala — ca să nu șicem mai mult — să ne dăscălească pre noi, oamenii cei mai moderați, cari din iubirea către patria noastră, deși amariți până în adâncul sufletului, purtăm cu resigațiune toate calamitățile, nutrindune numai cu speranța în timpuri mai bune.

Împuțările de gravitațiune în afară sună la adresa casei domnitoare. E lucru știut pretutindenea, și chiar și la dinastie, că românul nici odată n'a părăsit steagul împăratului, sub care a jurat. Bravura, cu care și varsă ostașii noștri sângele pe câmpul de luptă, a fost recunoscută de membrii dinastiei Habsburgice, asemenea aderența Românilor către tron.

Putea s'ar fali oare și ungarii cu asemenea curate simțeminte față cu dinastia. Istoria e martoră și țără multă vorbă mă provoc la ea.

Cine nu cunoaște pe Kossuth? Cine nu cunoaște trecutul lui, cine nu doctrinele lui despre dinastia Habsburgică?

Și acum — este prea cunoscut ce s'a întemplat în timpul din urmă.

Voiesc, cei ce fac „singur“ politică „patriotică“, ca să desrădăcineze cu forța aderența la tron și dinastie? continue a se pune ca insinuatori între popoare și tron; numai atunci binevoească a lua și responsabilitatea întreagă de urmări.

Noi șcim ce va se dice insinuarile „patrioților“, cari cu un ochiu fac schime de credință și cu altul se închină lui Kossuth.

Întreagă Ungaria oficială, înțelegem aici și Transilvania, — din incidentul aniversării a 80 a celui mai ne împăcat și dechiarat vrășmaș al împăratului austro-ungar, din incidentul aniversării a 80 a lui Kossuth au trimis adrese de felicitare vechiului revoluționar. Toate municipiile i au trimis asemenea adrese, la cari el a răspuns în lungi dițrambe. Jurnalistica a venit apoi și le a comunicat, le-a comentat pe toate scalele, în toate modulațiunile

Societatea artiștilor ungaruri face excursiune la Paris. În drum se abate pe la Kossuth să-i facă omagii. Între aceștia sînt cei mai mulți oameni de stat ai Ungariei, profesori, deputați dietali, artiști — așa numiți artiști, cari trag salariu din visteria statului. Se face din Kossuth un cult — cult convenit numai unei căpetenii legale a monarhiei. Acum întrebăm cum vom pune toate acestea în consonanță cu fidelitatea către Majestatea Sa împăratul? În ce raport stă cultul față cu Kossuth, cu loialitatea către dinastie?

Nu vorbiam în obiectul acesta nimica, căci ranele trecutului ne dor prea tare, și din cât se poate le alinăm cu balsamul uitării, s'au cel puțin nu le jignim. La necurmatele provocări a le presei un-

guresci însă ne-am simțit datori demnității noastre de români a șice puțințelul, ce am șis.

Constatăm faptele, căci ele vorbesc mai eloquent de cât cuvintele, fie ele chiar și injurături de surugiu, ca cele din diarele unguresci.

Revista politică.

Sibiua, la 27 Iulie.

De mai multe zile ocupă locul cel mai înscenat între scirile politice dinlăuntrul monarhiei întrederea monarhilor Austro-Ungariei și Germaniei. Întredederi de felul acesta, de un timp incoace au fost în fie-care an. Cu toate acestea, celei din anul acesta i s'atribue o însemnătate mai mare politică. Este vorba de innoirea tratatului de alianță între aceste două monarhii. De aceea scirile nu se mărginesc numai la întrederea monarhilor, ci anuță și întelnirea principelui Bismarck cu contele Kalnoky. „Bohemia“ adusese scirea, că contele Kálnoky a fost primit în audiență de împăratul Germaniei și a raportat acestuia despre situațiunea internă a monarhiei. „Bohemia“ motivează raportul cu necesitatea de a împrăscia bănuelile monarhului german, provocate în Berlin de politica contelei Taaffe. „Fremden-Blatt“, oficioasă ca și „Bohemia“, desminte raportul și susține numai audiența. Contradițiunile duor oficioase a dat privilegiu la comentare felurite. Cele mai multe sînt de acord, că la audiența diu cestiune negreșit va fi fost vorba de situațiunea internă a monarhiei întregi fără a se fi făcut raport în toată forma. Despre rezultat opiniunile încă sînt diverse după cum adecă este privită și situațiunea internă a monarhiei. Unele diare au primit dela Paris informațiuni, că scopul întâlnirilor de cari a fost mai sus vorbă, ar fi, că anecșarea Bosniei și Erțegovinei să se facă cât mai curând perfectă. Se înțelege de sine, că oficioasele s'au grăbit a desminti o astfel de faimă.

În legătură cu cele din numărul trecut, atât din revista politică cât și dela „mai nou“ avem de înregistrat, că Moriș Scharf a plecat cu părinții sei dela Nyiregyháza la Budapesta. Dela Budapesta biroul de corespondență a și răspândit eri scirea din care se vede, că Moriș Scharf dinpreună cu părinții lui a sosit deja în Budapesta și a descălecat la „Lebeda Alba“. Dinaintea acestui hotel seara s'a adunat popor mult, a fluera, a sbierat și în cele din urmă a spart și ferestrele. Poliția pedestră a eșit să facă ordine; cea călăreață a cercat să împrăscie mulțimea. Cu privilegiu acesta s'au spart mai multe lămpașe de stradă. Ceea ce n'a succes poliției a dus în deplinire ploaia torențială ce s'a vărsat pela 10½ oare asupra mulțimei.

Ca un pendent la afacerea dela Tisza Eszlár înregistrăm și împregiurarea, că îndată ce a venit scirea despre sentența dela Nyiregyháza la cunoștința bursei din Viena, renta de aur ungurească s'a urcat.

În dieta Bohemiei propusese la 23 Iulie n. deputatul Rieger, cunoscutul conducător al cechilor, reforma legii electorale pentru dietă. După reforma aceasta dreptul de alegere are pe cât se poate să se împartă în părți egale asupra populațiunii din Bohemia, așa încât cele două naționalități să se bucure în adevăr de egalitate în drept. Proiectul acesta a ajuns în zilele acestea la desbatere. Lupta, după scirile care le avem, încă nu este decisă. Atâta

— Dta n'ai știut-o?

— Nu, în adevăr.

— Ei bine, vino să și-o arăt.

Cristian luă sfeșnecul și conduse pe dl Goefle; dară ușa secretă era încuiată din afară. Ea era așa de bine aședată în căptușala de lemn, încât nu era cu puțință a o deosebi de celelalte umplături încadrate de sculpturi în relief, și așa de groasă, încât da același sunet slab ca și celelalte părți a căptușelei de stejar. Afară de aceasta ea era bine zăvorită pe din afară, cu zăvoare groase, pe cari Cristian le găsise și le lăsase deschise în seara premergătoare și cari de atunci pe semne erau trase tot de mâna aceea, care a încuiat cealaltă ușe la capătul scării ascunse. Cristian împărțese dlui Goefle, care trebuia săi creadă pe parolă, căci el nu se putea convinge despre starea lucrurilor.

— Crede-mă, dle Goefle, șise Cristian, sau o servitoare bătrână a dlui Stenson a fost ieri aici, pentru a rându prin odaia, ce o stia nelocuită, sau baronesa Hilda este prinsă undeva pe aici, sub picioarele noastre, de asupra capului nostru, cine șcie? În odaia aceea astupată cu zid, care poate are o comunicație secretă cu aceasta. Despre ușa astupată cu zid, dta nu mi-ai spus unde conduce, nici pentru ce s'a făcut să dispară. Aceasta totuși mi se pare o împregiurare destul de interesantă,

— Aceasta este o împregiurare foarte vulgară, ce mi-a explicat-o Stenson. Odaia ce se află de asupra acesteia este de multă vreme într'o stare de decadență completă. Când s'a retras baronesa Hilda la Stollborg, ea a făcut să se astupe ușa aceasta cu zid, fiindcă întra vântul și frigul prin ea. După moartea sa Stenson o a deschis pentru a repara crepăturile zidului din etagiul al doilea. Chiar numai ca să facă odaia aceasta aptă de locuit, el a cheltuit mai mult decât era vrednică și de oare ce pentru pretinsa capelă catolică, ce a fost acolo stabilită, n'a voit nimenea să locuiască într'o odaie unde ținea dracul curte pleneră, Stenson, atât drept măsură economică ca și în scopul de a face uitate toate aceste superstițiuni, a astupat cu un zid solid, cu mâinile sale proprii, precum mi-a spus el însuși și cu voia baronului, o comunicație, pentru viitor fără folos.

— Totuși, domnule Goefle, d-ta ai vădut, că pretinsa fantomă a eșit de sub cartele aceste a le Svediei, care maschează păretele.

— O! Aceasta n'a fost decât un vis! Uită-te Cristiane, dacă găsești acolo vre o ușe practicabilă, dta ești mai îndemnată decât mine. Creși dta, că eu nu m'am convins, îndată ce mi-a trecut visul?

— De bună seamă, șise Cristian, suind treptele ridicând cartea Svediei, și bătând de mai multe ori în păretele de sub ele, aici nu este altceva decât un

zid, tot așa de gros, ca și celelalte, dacă judec bine după sunetul slab ce-l dă. Continuarea zugrăvelei roșatece de pe margini este chiar bine făcută; dară observat-ai domnule Goefle, că tancuiala este la mijloc șgariată?

— Da, și mi-am zis, că este opera vre unui cloșan.

— Cloșanul acesta lucrează ciudat! Veși numai cu ce regularitate a tras cercuri mici pe părete?

— Așa este; dară ce dovedește aceasta?

— Tot efectul își are cauza, și tocmai cauza aceasta o caut. Nu mi-ai șis d-ta, că între șgomotele, ce ai aușit au fost și scârțăeli?

— Da, scârșnituri, ca și cu o unealtă oare-care.

— Ei bine, șcii dta ce este aceasta, după ideea mea? Este lucrul unei mâni slabe sau neîndemnatece, care a cercat a pătrunde zidul, ca să vadă printr'ensul.

— Ea a întrebuintat dară un cuiu sau alt instrument și mai nevinovat, căci n'a pătruns păretele mai adânc, decât de două linii.

— Nici atâta, dar ea a cercat cu obstinație în mai multe locuri.

— Semnele aceste le a fi făcut Stenson, pentru a ficsa vre un suvenir ce a fi voit să-l scrie. Ei ce șici dta, care șcii descifra toate scrisorile lapidare?

este învederat, că partida nemțască combate din toate puterile proiectul lui Rieger.

„Nemzet“ de eri, într'un articol de fond, ia notițe serioase despre o intrunire a „Burschenschafturilor“ dela universitățile germane, care a avut loc în zilele acestea în Iena. Un toast a unui „Bursche“ din Germania, care „unesce“ pe germanii din țările habsburgice cu germanii din „patria mamă“, se vede din articol, că a jignit pe „Nemzet“; mai mult însă a jignit răspunsul patetic al unui german austriac la toastul germanului din Germania. „Nemzet“ aduce impregiurarea aceasta în legătură cu altă într'unire nemțască la Leitmeritz, unde s'a cântat, după cum scrie „Nemzet“, și tostat ca și la Iena. Oficiul din Budapesta admite alianța cu Germania și o află în toată ordine, nu are nimic de spus, dacă concetățenii din monarhie simpatizează cu Germania, însă simpatia se aibă margini. Guvernul cislaitan ar trebui să poarte de grijă ca simpatiile să nu degenereze, căci altcum responsabilitatea de urmări va cădea toată asuprași.

Călătoria principelui muntegrecan la Constantinopole a atras atențiunea presei europene întregi. Cu deosebire oficioasele noastre ved întrinsa o încercare rusească de a câștiga influența politică a Petersburgului la poarta otomană; ca și când diplomația rusească ar fi avisată la întervenirea unui principe cum este cel din Muntenegru. „D. Ztg.“ admite, că Rusia are mâna în joc; nu condece însă că principele Muntenegruului ar avè misiune rusească deadreptul. „D. Ztg.“ e de părere, că principele Nechita merge la Constantinopole în numele confederațiunii balcanice spre ai oferi alianța acestei confederațiuni în contra agresiunilor celor două imperii germane. Tot „D. Ztg.“ este de părere, că principele muntegrecan, pe lângă alianță, va mai oferi și înapoierea ținuturilor albaneze, dacă i se va asigura unirea tuturor sârbilor sub sceptrul său. Ca un curiosum, împărțăm la acest loc, că „Allgemeine Zeitung“ discută deja tema despre un „împărat muntegrecan.“

„D. Ztg.“ nu este sigură de momentul esplosiunii în orient. Parocsismul de care este cuprinsă România, care înarmează din toate puterile, dice foaia vieneză, este un semn cât de puțină încredere au cei dela București în pacea de față. Rusia nu va întreprinde nimic până subsiste alianța celor doi împărați germani; poate permite însă în tot momentul plăcerea unei mici aventuri în Orient și poate arangia lucrurile astfel, ca continentalul să nu fie nici în pozițiunea de a păși cu un veto în calea aventurii. Actorii slavici din răsărit vor esecuta rola instruită de Rusia pe socoteala lor proprie și la părere ca improvisațiune.

În situațiunea de astăzi a Europei este caracteristic cum foile se contradic în ceea ce privesc starea sănătății principelui Bismarck. Foile berlineze, mai cu samă, cele ce sînt în contact cu oficiul cancelariei imperiale, îl descriu pe Bismarck bolnăvicios, debil, incapabil de primiri și de ori ce lucru. Este știut că se află la băile din Kissingen. „Fränkischer Kurier“ și-a permis a informa publicul despre Bismarck cu totul altfel, de cum era informat de ziarele din Berlin. „Fr. K.“ spune, că principele lucră nu numai ziua, dar uneori și toată noaptea. „Nord deutsche Allgemeine Zeitung“ se grăbesce a desmînți și pe „Fr. K.“, dîcînd: Cancelariul imperial la sfatul medicilor se reține dela

ori ce afacere și corespondență; el trebuie să renunțe chiar și de societatea dela masă, fiindcă 'i strică somnul. Starea sănătății îl constrînge a trăi în perfectă singurătate și fără de ocupațiune. — Curioasă desmînțire.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Munții apuseni, 25 Iuliu 1883. Onorată redacțiune! În mijlocul agitațiilor politice, în cari ne aflăm, abia vede cetitoriul în ziarele noastre din când în când câte un raport, și câte o întemplantare de bucurie.

Multe fapte, o. redacțiune, ce se petrec în mijlocul nostru ar trebui relateate la câte un ziar de ale noastre, fapte cari ori într'o privință, ori într'alta, ni ar putea servi de cînosură.

Au n'am putè noi imita în privința aceasta pe compatrioții nostri, cari relatează la moment ziarelor lor ori ce întemplantare fie ea de mare, sau de mică însemnătate? Da, am putè săi imităm dar ne place comoditatea, ne place a ne subtrage dela muncă, aruncându-o de pe unul pe altul.

Premitînd acestea să vin la obiect.

Vedînd, o. redacțiune, că dela adunarea generală a despărțemîntului al VII-lea al „Asociațiunii Transilvane pentru literatura și cultura poporului român“, care conform anunțurilor făcute prin ziare s'au ținut anul acesta la 3/15 Iuliu în opidul muntean Offenbaia, — dîc vedînd, că o peană mai deprinsă, dela acei bărbați inteligenți, cari au onorat cu prezența O. Dlor aceea adunare, nu raportează nimic la nici un ziar, ceea ce trebuia imediat a o face, îmi permit, deși așa târziu a Vè raporta în următoarele:

În preseara adunării biroul despărțemîntului, sosind în opidul Offenbaia au fost întimpinat la marginea orașului din partea comitetului arangiator, de unde au fost conduși la locurile anume destinate.

Duminecă la 3/15 Iuliu la 7 oare s'au început servițiul divin, pontificat din partea președintelui despărțemîntului a părintelui ppresbiter al Abrudului Ioan Gall cu asistența celor 4 preoți, sub durata cărui servițiu biserica a început a se umplea parte cu parochieni, parte cu oaspeți în cât biserica deși e destul de spațioasă totuși abia a încăput pe toți.

La finirea servițiului divin s'a celebrat un prea frumos parastas în memoria neuitatului Arhiepiscop și Metropolit Marelui „Andreiu bar. de Șaguna“.

La sfârșitul parastasilui părintele administrator protopresbiter al tractului Lupșei Ioan Danciu, emoționat și cu o voce sonoră în o cuvîntare foarte frumoasă, desfășură activitatea Marelui bărbat pe terenul bisericesc, scolar și politic.

Cu privire la asociațiunea noastră între altele amintesc, că de nu era Marele Șaguna poate n'am avea astăzi această instituțiune atât de folositoare națiunii etc. Cu prilegiul acestei cuvîntări să putea ceti de pe fețele celor prezenți, udate de lacrimi, adîncea lor durere pentru pierderea cea de tot prea timpurie a unui bărbat atât de mare.

Da, On. redacțiune, pierderea acelu Mare bărbat, carele ni-a scos dela întunec la lumină, lipsa acelu Mare bărbat, carele prin atâtea furtuni ne-a condus națiunea, pe dî ce merge să simte tot mai tare, și cu cât ne vom depărta mai mult de El.

sionar, eu am vedut și audît o ființă reală! Îmi pare bine, că este așa, deși sînt acum cam rușinat, că am stat la îndoială. Nu face nimica, Cristian, bine că m'am scăpat de ideile mele. Eu n'am crezut în existența unei persoane prinse, pentru că ar fi trebuit să presupun o temniță și un temnițer. Dar așa odaia aceasta a fost deschisă de două părți când ai intrat dta pe aici și ai ieșit pe acolo, și, încât pentru temnițer, el nu poate fi altul decât cinstitul și devotul Stenson.

— Baroneasa totuși a suferit aici o prinsoare mai mult sau mai puțin dură și cinstitul Stenson a fost. . .

— Existența prinsoarei nu este dovedita, și de cumva a fost, Stenson, pe semne n'a fost domn în Stollborg. Acum, fiind el singur aici, căci eu presupun, că dta nu ții pe Ulfilas de vr'un. . .

— Dî, ce vrei, domnule Goeffe, dară aici este un mister, și ori și cum va fi, serios sau copilăresc eu am să-l descoper; dară, Dumneșule! la ce gîndesc eu? Vremea trece, Puffo nu mai vine și eu îmi petrec cu facerea unui roman, precînd ar trebui se gîndesc la ceea ce am a reprezenta! Mi-am gîndit o, domnule Goeffe, că, făcându-mă să mînc, dta mă vei face să povestesc și se-mi uit de lucru!

(Va urma.)

După finirea acestei cuvîntări președintele despărțemîntului anunță celor prezenți, că adunarea și va începe lucrarea la oarele 11 $\frac{1}{2}$, de unde în cor-pore cei prezenți au luat parte în o grădină erarială la un dejun ce s'au oferit din partea opidanilor din Offenbaia.

La oarele 11 $\frac{1}{2}$ fiind biserica, unde s'au ținut ședința, plină parte de membri ai asociațiunii, parte de alți oaspeți între cari o cunună frumoasă de doamne și domnișoare din Abrud, Roșia, Câmpeni, Bucium, Bistra etc. președintele deschide adunarea prin o cuvîntare în care arată însemnătatea acestei instituțiuni binefăcătoare pentru înaintarea în cultură a poporului român.

După cuvîntarea de deschidere a președintelui, notariul cercual Ioan Muntean bineventează pe oaspeți în numele Offenbaienilor. Cuvîntarea de deschidere și bineventarea asemenea a fost primită cu aplause.

La ordine a urmat raportul comitetului despărțemîntului despre activitatea sa în decursul anului 1882/3, carele s'a cetit de secretariul despărțemîntului Ioan Tîrnăvean.

După acest raport a urmat cassariul despărțemîntului părintele Ioan Todeșcu, paroch în B. Cerbu, despre banii încuși dela membrii asociațiunii în decursul anului 1882/3, din care raport s'a vedut că în decursul anului s'au încassat 106 fl. a.

În urma acestor rapoarte, alegînduse o comisiune de 3 în persoanele părintelui adm. ppresbiteral Ioan Danciu, Dr. Absolon Todea și Ioan Muntean, pentru încassarea tacselor dela membrii ordinari, înscrierea de noi membri și ajutători, să suspende ședința pre 15 minute.

Redeschidînduse ședința, referintele comisiunii părint. admn. Ioan Danciu raportează, că dela membri asociațiunii s'au încassat ca tacsă 20 fl. v. a.; dela membrii nou înscriși 42 fl. v. a. și dela ajutători 22 fl. 50 cr. v. a. Raportul acesta cu plăcere se ea la cunoscînță.

Următoarea adunare generală a despărțemîntului pre anul 1884 s'a hotărît în Vidra.

După acestea urmează declamările însinuate anume, domnișoara părintelui protopresbiter Ioan Gall, Neti Gall „Movila lui Burcel.“ 2 Studentele de classa a III gimn. Virgil Todeșcu din B. Cerbu „Domnul țeri și amanta“ și a 3-a Enea Gherasim din Câmpeni. „Ce ne lipsesc,“ cari declamări au fost aplaudate.

Ne mai fiind altceva la ordine, președintele prin o cuvîntare în carea mulțămesc oaspeților pentru participarea în un așa frumos număr la aceasta adunare, necruțînd nici spese nici osteneală, declară adunarea de închisă.

Părintele adm. Ioan Danciu mulțămesc în numele Offenbaenilor pentru onoarea ce li s'a făcut prin această adunare a despărțemîntului ținută în acest loc.

Cătră 4 oare d. ameași s'a început banchetul în onoarea adunării, la care au luat parte preste 100 de persoane.

Să înțelege toastele la o asemenea ocaziune încă n'au lipsit, primul pentru Majestatea Sa Împăratul și Casa domnitoare, al doilea pentru președintele și vice-președintele asociațiunii, acestea din partea președintelui. S'a tostat pentru cultură, pentru presă, pentru doamne etc.

După finirea banchetului a urmat danțul. Această adunare, poate servi spre onoarea arangiatorilor păr. adm. Ioan Danciu și a notariului Ioan Muntean etc. care n'au cruțat nici osteneala ba nici jertfe materiale numai si numai ca să putem avea o dî de bucurie în mijlocul neajunsurilor de cari sîntem coploșiți,

O impregiurare era să o perd din vedere, anume aceea că, din partea autorităților politice a fost emis subpretorul cercului Trăscăului dar nu singur, ci acompaniat de doi gendarmi?! cari se înțelege până la depărtarea noastră au stat cu puscile în spate!!

Multe ar fi de dîs aci dară le retac.

Un participant.

Varietăți.

* (La alegerea curatorului bisericeii reformate.) În 4 August n. ne vine din Dobrețin următoarea scire: Voturile la alegerea curatorului superior al districtului bisericeii protestante au dat următorul rezultat: Ivan Taly 299, Koloman Tisza 250 voturi.

* Dela Magistratul din Sebeș vine scirea, că percentele din fundațiunea majorului Eperjeși s'au împărțit de presidiul magistratului în părți egale la următoarele veduve sîrace: Vilhelmina Zier, confesiunea augustană evangelică, Iudith Güt, rom. cat. Agapia Avram Cristea, gr. or.; Anna Marton Șandor, gr. cat.

— Eu știu destul pentru ați spune, că aceasta nu este o inscripție și nu aparține nici unei limbi cunoscute. Eu m'eu țin de ideea mea, că este o încercare de găurit. Vedi: pretutindenea este o adîncătură mică făcută cu un instrument fără vîrf și în giurul acestei mici adîncături neregulate la margini este un cerc albiu indetstul de regulat, ca și când ai fi lucrat cu o păreche de foarfeci cu un braț rupt, pe care te razimi ca se faci cercuri, după maniera unui compas.

— Dta esci ingenios. . .

— O! Eu sînt ingenios în momentul acesta, căci eacă pe ultima treaptă a scării ceva praf alb de curînd cădut.

— Dar așa?

— Dar așa, persoana despre care vorbesc, fi va ea ce voiești, ilustră captivă sau servitoare bătrână pururea tropoind, a fost ați noapte aici, spre a cerca nu pentru antăia-dată, ci cel puțin pentru a douăzecea oară, să vadă prin zid. . . sau și. . . stăi, încă ceva: Ea știe, că aici este un secret, o unesaltă nevedută pentru a deschide o ușă nevedută, și ea caută, ea pipăe, ea găuresce, ea lucrează în sfîrșit; și dacă o pîndim la noapte, o să aflăm deslegarea enigmei.

— Pe cîntea mea! O idee minunată. Și eu o primesc cu atîta mai mult, încât ea îmi eliberează spiritul de o tulburare mare. Eu nu sînt dară vi-

* (Avis!) Adunarea generală a despărțământului IV (Sebeș) al asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român s' va ține în Ludoaș (prețiatul Mercurii) la 9 Septembrie a. c. st. n. la care s'nt rugați a participa atât membrii asociațiunii de pre teritoriul acestui despărțământ, cât și alți iubitori de progresul și cultura poporului nostru.

Sebeș în 7 August 1883.

Diracțiunea despărțământului IV.

Ioan Piso m. p.,
dir. despărț.

Daniel David m. p.,
actuar.

* (Bal academic) s' va ține în Năsăud la 18 August st. n. 1883 în sala otelului „Rahova”. Venitul este destinat pentru crearea unui fond pentru studenții academici români s'raci. Începutul la 8¹/₂ oare seara. Întrarea de persoană 1 fl. 50 cr. Întrarea de persoană în familia 1 fl.

Năsăud în Iulie 1883.

NB. Ofertele marinimoase se vor cuita pe cale diaristică.

* (Antisemitic.) Eri sau aflat în cetate ședuli mici lipite în mai multe locuri în care se aflau cuvintele scrise „Afară cu jidovii!” și încă așa de

tare lipite încât deslipirea lor a fost împreunată cu greutate.

* În Elöpatok s' au întemplat, după cum spune „Nemere”, frecări între oaspeții maghiari și români. Maghiarii au arangiat în teatru un bal, românii în același timp o pirotehnie, cea din urmă de așa încât rachetele în cea mai mare parte au cădut lângă teatru, ear' după pirochentie au arangiat o petrecere cu joc. Prilegiul la frecări l' au dat prezența în același timp a capelelor de musică, una a lui Pongrați și alta dela Ploiesci. Din parte-ne adaugem, că la prezența duor musici, dintre care cea dela Ploiesci s' vede a nu plăcea corespondentului lui „Nemere”, de sigur e de vină zelul de a maghiarisa până și auțul musical. Maghiarisătorii nu se mulțămesc cu articolii de legi, cari maghiarisează instrucțiunea întreagă și nu se mulțămesc a ne maghiarisa numai pe noi, cari trăim în țările de sub coroana ungurească, ci pe la toate băile și scâldile aduc anume musici, cari îndoapă urechile românilor, cari pentru bani scumpi și caută sănătatea sau distracțiunea la noi, cu necumate ciardașuri. Ca și când ar vrea ca prin aceasta s' le altoiască simțeminte maghiare, din cari, ducându-se acasă se răsără legătura Dlui Kalay între orient și occident.

* (Un indignat.) Într'un vagon al căilor ferate de stat din România s' aflat sub tecstul unei publicațiuni a direcțiunei Iiniilor, tipărit în limba română și franceză, inscripțiunea următoare, scrisă cu cerusa: „A magyar irás hol maradt!?” (Unde a rămas tecstul maghiar.) O foaie de aici din loc, după ce a publicat cele de mai sus, adaugă la sfârșit: „Na și-o domnule Grădiștene!”.

Loterie.

Mercuri 8 August 1883.

Sibiu: 61 28 33 14 23

Bursa de Viena și Pesta.

Din 7 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.85	119.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.60	98.50
Obligațiuni urbariale temeșiene de	99.—	99.26
Obligațiuni urb. temeș. cuasulă sorțire	97.50	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii devin.	99.75	97.75
Sorți de regularea Tisei	109.90	110.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.90	78.90
Datorie de stat austriacă în argint	79.65	79.60
London (pe polița de trei luni)	119.75	119.70
Galbin	5.66	5.65
Napoleon	9.49	9.48
100 marce nemțesci	58.30	58.35

Nr. 157.

[464] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Osoiu, devenită vacantă prin moartea parochului Vasiliu Popp, s' escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post s'nt:

a) locuința liberă în casa parochială cu 2 încăperi și o tindă, precum și toate edificile economice necesari unui econom, computeate la an 20 fl. v. a.;

b) usufructuarea porțiunei canonică, pe care comuna bisericăască o plătesce de toate dările, constatătoare din 8 jugere 1595⁰ arătură, 6 jugere 480⁰ fânaș, 1 juger 1325⁰ pășune și 2 jugere 380⁰ neproductiv cu venit curat la an 100 fl. v. a.;

c) birul preoțesc dela 70 familii a una merță mică (16 cupe) per 1 fl. 70 fl. v. a.;

d) tot dela atâtea familii câte 1 și de lucru sau 40 cr. = 28 fl. v. a.;

e) venitul stolar scotit după calculul de mijloc = 32 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această stațiune s'nt avisați, suplicile lor de concurs instruite cu documentele prescise de statutul organic și de regulamentul pentru parochii, ale așterne până în terminul memorat, subscrisului oficiu protopresbiteral în Giurgești posta ultimă Reteag (Retteg).

Oficiul protopresbiteral gr.-orient. al tractului Dejului.

C. Giurgești la 30 Iunie 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.
Constantin Bodea m. p.,
administr. protopresbiteral.

Nr. 3024. Scol.

[466] 1—3

CONCURS.

Spre conferirea următoarelor stipendii din fundațiunile archidieceșei gr. or. române a Transilvaniei, anume:

1. Două stipendii din fundațiunea Cologeană a 60 fl. v. a. anuali pentru elevi din scoalele medii.

2. Un stipendiu din fundațiunea M. Peiovici 60 fl. v. a. anuali pentru gimnasiști.

S' escrie concurs cu terminul până 15/27 August a. c.

Concurenții au a proba cu acte oficioase: că s'nt români de biserică greco-orientală, lipsiți de mijloacele materiali spre continuarea studiilor, deplin sănătoși, și că în semestrul ultim al anului scolastic 1882/3 au raportat din studii calculul general foarte bun.

La conferirea stipendiilor din fundațiunea Cologeană se vor preferi conform literelor fundaționali — *ceteris paribus* concurenții din munții apuseni ai Transilvaniei.

Cererile instruite cu documentele relative la condițiunile de mai sus s'nt a se așterne direct la acest consistoriu. Cele ne instruite și intrate după terminul prefapt nu se vor considera.

Sibiu, 26 Iulie 1883.

Dela consistoriul archidieceșan greco-oriental.

Nr. 2947 B.

[457] 2—3

CONCURS.

Devenind în vacanță două stipendii de stat a 500 fl. destinate pentru cualificațiunea mai înaltă a clericilor din archidieceșă gr. or. română a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea lor s' escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 18/30 August a. c.

La aceste stipendii pot concurge numai elevi absoluți din cursul pedagogico-teologic din Sibiu, cari s'nt tot deodată absoluți de gimnasiu cu esamen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidieceșan până la terminul arătat suplicile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele scolare necesare, adică: cu atestat de maturitate și absolutiu clerical, apoi cu atestat dela medic, că s'nt sănătoși deplin, cu un revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericeii noastre, și în fine au a arăta universitatea, la care voiesc ași face studiile.

Din ședința consistoriului archidieceșan ținută în Sibiu la 21 Iulie 1883.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 178.

[458] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III Hurez în protopresbiteratul Făgărașului, devenită vacantă prin reposarea parochului, se deschide concurs cu termin de 30 de zile, dela publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post s'nt: venitele stolari dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fie care familie câte una și de lucru cu palma, care toate computeate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă dau suma de 228 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor avè ași așterne petițiunile sale subscrisului oficiu protopresbiteral instruite cu documentele recerute de statutul organic și regulamentul pentru parochii până la terminul sus arătat.

Făgăraș, 28 Iunie, 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 631—1883.

[459] 2—3.

CONCURS.

Pentru anul scol. 1883/4 s'nt a se da 4 stipendii de câte 10 fl. pe lună pentru elevii scoalei de agronomie din Mediaș.

La folosirea stipendiilor pe întreg timpul studiului pot reflecta:

1. Cei născuți în una din comunele din fundul regiu și cari s'nt primiți la scoala de agronomie din Mediaș.

2. Cari vor documenta viața nepătată.

3. Cari dintre mai mulți egal vrednici se va considera mai lipsit.

Dela stipendist se recere se producă testimoniu dela direcțiunea scoalei agronomice din Mediaș despre progresul făcut. Neproducerea acestui testimoniu are de urmare detragerea stipendiului.

După împlinirea condițiilor înșirate stipendiile se vor distribui fără privire la religiune și naționalitate.

Suplicile instruite.

a) Cu carte de botez;

b) Cu atestat dela directorul despre primirea în scoala agronomică în Mediaș;

c) Cu testimoniu despre absolvirea scoalei populare, reale s' au medii;

d) Cu atestat oficios despre s'racie.

S'nt a se trimite cel mult până în 15 Septembrie aici.

Sibiu, 3 August, 1883.
Oficiul central al universității sășesci.

Nr. 632

[460] 2—3

CONCURS.

Se escrie concurs pentru unul eventual două stipendii de câte 200 fl. pentru tineri din classa indutrișilor din fundul regiu și în locul prim pentru cei din fostele scaune Mercurea și Nocrichiu, sau și din alte locuri. Ei trebuie după puțință se fie absolvat un gimnasiu inferior, sau o classă reală inferioară, la tot casul inse se fie absolvat una dintre scoalele industriale susținute de universitatea sășească și încă cu bun succes, și s' se oblige, că spre perfecționarea lor teoretică și practică vor petrece un an în streinătate adică afară de monarhia austro-ungară.

Condițiile concursului afară de cele înșirate mai s'nt:

a) Testimoniile scolastice cu calculi buni.

b) Testimoniu de s'racie.

Jumătate din stipendii se plătesce îndată la consignare, jumătate după 6 luni.

Stipendiații vor avea a produce la cererea pentru a doua rată din stipendiu: Testimoniile despre lucrul lor, și un scurt raport despre timpul întrebuințat, locul unde sunt aplicați și esperințele industriale câștigate.

Un asemenea au a face stipendiații și după întoarcerea lor în patrie.

Petițiunea de concurs bine instruită este a se ascerne cel mult până în 15 Septembrie, a. c.

Sibiu, 1 August. 1883.

Oficiul central al universității sășesci.

Nr. 319

[461] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Birtini, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în urma ordinațiunei Venerabilului consistoriu archidieceșan ddto. 14 Iulie a. c. Nr. 2351 B. se escrie concurs cu terminul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post parochial s'nt 325 fl. v. a. la an. cari însă cu timpul se mai pot urca.

Doritorii de a competi la această parochie vor avea ași așterne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic” și al Regulamentului congresual pentru parochii, la subscrisului, până la terminul sus indicat.

Brad în 20 Iulie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Parău m. p.,
adstr. ppresbiteral.

Nr. 299. 1883.

[465] 1—1

Anunțiu.

Conform prescrierei §. 124 din regulamentul pentru afacerile judecătorești în cauze matrimoniale, se face prin aceasta cunoscut, cumcă prin sentința Venerabilului Consistoriu archidieceșan din 1 Iulie a. c. Nr. 2404, Toma Isac Marcu dela Fofeldea, comitatul Sibiuului este despărțit de pribegita lui soție Ana Mihail Nastase tot de acolo.

Nocrichiu în 20 Iuliu 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnita.

Nr. 3075 1883

[463] 2—3

Publicațiune.

În afacerea de regulare de posesie și a segregării de pădure în comunele Boimare și Boiu mic pentru începerea lucrărilor premergătoare, designarea plenipotențiaților, alegerea inginerului și pentru pregătirea planului și preliminarului de spese, mai departe pentru autenticarea lucrărilor primitive, pentru întreprinderea clasificării și a estimării, și încât lucrurile premergătoare s' ar autentica pentru pertractarea meritorică se pune și se pertractare pe 12 Septembrie, 1883 la 3 oare după ameză și cele următoare în locuința domnului Szentkereszti Pál în comuna Boiu mic, la care invit părțile interesante, observând, că absența lor nu va împedea cursul pertractării.

În numele tribunalului.

Elisabetopole, 13 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmis.